

**TYSK DILEMMA.** En interessant situasjon er i ferd med å opstå i Østersjøavsnittet. Tyskerne har  $\frac{1}{2}$  mill. mann stasende i de Baltiske land, som er i umiddelbar fare for å få sine landforbindelser til Tyskland avskåret. Russerne har allerede avskåret den viktige jernbanelinje Leningrad-Warschau mellom Dünaburg og Wilna på bred front, og er nå på march mot linjen Riga-Kaunas-Königsberg, som er tyskernes gjenværende viktigste retrettvei. Det spørres nå hva tyskerne vil gjøre. Om de straks vil forsøke å evakuere sine tropper lenger nord, som holder stillingene ved Narva og Pskov? Dette kan bli vanskelig nok å gjennomføre med den begrensede og meget utsatte retrettvei tyskerne ennå har igjen. Eller de velger å la sine tropper bli igjen som en kjempemessig pinnsvinstilling, som kan true russernes fremrykken mot Øst-Preussen i flanken og dermed svekke tyngden i det direkte støt mot tysk territorium. Det er sannsynlig at den siste vei blir fulgt. Men når så de Baltiske land har mistet "sin strategiske betydning for Tysklands videre krigsførsel", som det pleier å bli sagt om alle tyskeres terrengtap, hva så? Sjøveien blir da den eneste mulige retrettvei. Og det treffes allerede nå forberedelse til å evakuere sjøveien. Men det blir en meget kostbar evakuering, dersom troppene skal sendes med skib sydover, med russiske flybaser ved Østersjøen. Det russiske bombeflyvaapen har i det siste vist en stadig økende slagkraft, og vil nok vite å kreve toll av transportene. Da er det adskillig enklere å evakuere de tyske styrker fra Tallinn til Finland. Tyskernes påfallende interesse for Aalandsøen tyder på at denne mulighet er under overveielse. De 130,000 man tyskerne nå har i Finland vil ikke forslaa stort som hjelp for finnene. Det er sannsynlig at tyskerne vil gjøre meget for å skaffe Finland hjelp. Det er ikke hensynet til deres løfte som driver dem. Men dersom finnene svikes kan man med stor sikkerhet gå ut fra at tyskernes vasallstater lenger sør vil nytte høvet til å si farvel til den mer og mer upopulære allianse med det tapende Tyskland. Tyskerne har ogsaa hæl interesse av å holde betydelige russiske styrker vekk fra den egentlige hovedkampplads - midtfronten. Med finnenes effektive hjelp kan de binde større styrker enn de kunde klare alene. Hvis nu evakueringen av den tyske "Gruppe Nord" i Østersjøområdet til Finland gjennomføres opstår interessante perspektiver. Sverige har i Statsraad offisielt besluttet at en eventuell tysk gjennemmarsch skal nektes, og den svenske forsvarschef, general Ljung, har uttalt at Boden skal forsvares med alle midler. Den eneste mulige retrettvei ligger da i Finmark. At russerne er opmærksom på dette viser de stadige og omfattende bombingene av Petsamo og Kirkenes. En tysk retrett landveien gjennom Finmark er et sår å si ugjennomførbart foretagende grunnet de slette kommunikasjonene. En tysk retrett vil vel ogsaa bli møtt med et anglo-amerikansk invasjonsforetagende med hensikt å sperre veien sydover for tyskerne. De vilde da bli fanget som rotter i en felle. Det er åbenbare muligheter den tyske overkommende har å se i sinene. Alt hva den gjør vil bringe hærgrupper i vanskeligheter. Den kan bare velge den mulighet som vil bringe de minste tap. Og det er ikke umulig at stillingen blir slik, at den kan holde krigen lenger i gang - hvilket nu synes å være Hitlers eneste mål ved å forsterke finskefronten. At det ogsaa overveies andre muligheter, viser en melding fra Bern, som gear ut på at Hitler og hans gjenlevende generaler i forrige uke drøftet det alternative å trekke troppene ut av Finland og Norge, for ved en radikal frontforkortning å forsterke de andre meget betyngte avsnitt i vest, øst og sør. Vi må være forberedt på begge muligheter.

**GUNNAR LINDVIKS ETTERFØLGER.** Som Gunnar Lindviks etterfølger som politispektør i Oslo og sjef for den avdeling av statspolitiet som driver etterforskning i de såkalte "politiske" saker, er kommet en quislingpolitimann ved navn ARNE USLER. Som kjent ble Lindvik skutt i Oslo 24. mai. Arne Uslar, som er født 19. april 1912, begynte som politikonstabel i Oslo under navnet Arne Johansen i 1936 og patruljerte på Sagene til okkupasjonen da han ble tysk tolk ved ordenspolitiet. Uslar ble han betende etter anskning til departementet i 1938. Han er gift med en tysk dame. I 1943 kom han til kriminalpolitiet i Oslo og var til å begynne med kriminalbetjent i Sandvika. 15/12-1942 bevynte han i statspolitiet hvor han siden har vært

